

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
שבעה סמנין מעבירין על הכתם: רוק תפל, ומי גריסין, ומי רגלים, ונתר, ובורית, קמוניא, ואשלג, הטבילו ועשה על גביו טהרות, העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר - הרי זה צבע, הטהרות טהורות ואינו צריך להטביל. עבר או שדיהה - הרי זה כתם, והטהרות טמאות, וצריך להטביל.												■	סא:
איזהו רוק תפל - כל שלא טעם כלום.												■	מ
מי גריסין - לעיסת גריסין של פול חלוקת נפש.												■	סב.
מי רגלים - שהחמיצו.												■	סב.
וצריך לכסכס שלש פעמים לכל אחד ואחד.												■	סב.
העבירן שלא כסדרן, או שהעביר שבעה סמנין כאחת - לא עשה ולא כלום.												■	סב.
נתר אלכסנדרית ולא נתר אנטפטרית.	תנא:											■	ג
בורית.												■	<
זה אהלא.	רב יהודה:											■	סב.
הבורית והאהל	והתניא:											■	סב.
אלא, מאי בורית - כבריתא.												■	סב.
הוסיפו עליהן הלבניצין, והלעונין, הבורית, והאהל.	ורמינהו:											■	סב.
ואי בורית - כבריתא, מי אית ליה שביעית?												■	סב.
זה הכלל: כל שיש לו עיקר - יש לו שביעית, וכל שאין לו עיקר - אין לו שביעית	והתנן:											■	סב.
אלא מאי בורית - אהלא												■	סב.
הבורית והאהל	והתניא:											■	סב.
תרי גווני אהלא.												!	סב.
קמוניא.												■	<
שלוף דוץ.	רב יהודה:											!	סב.
ואשלג.												■	<
שאלתינהו לנחותי ימא ואמרו, אשלגא שמייה, ומשתכח ביני נקבי מרגניתא, ומפקי לה ברמצא דפרזלא.	שמואל:											!	סב.
הטבילו ועשה [כז].												■	<
העביר עליו שבעה סמנין - ולא עבר צפון - ועבר - טהרותיו טמאות.	תנו רבנן:											■	סב.
צפון צבע נמי מעבר												■	סב.
אלא: העביר עליו ששה סמנין ולא עבר, העביר עליו צפון ועבר - טהרותיו טמאות, שאם העביר שביעי מתחילה - שמא עבר.												■	סב.
העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר, שנאן ועבר - טהרותיו טהורות.	תניא אידך:											■	סב.
לא שנו - אלא הטהרות שנעשו בין תכבוסת ראשונה לשניה, אבל טהרות שנעשו אחר תכבוסת שניה - טהרותיו טמאות, שהרי הקפיד עליו ועבר.	ר' זירא:											■	סב.
מידי בקפידא תליא מילתא?	רבי אבא לרב אשי:											■	סב:
א"ל: אין												!	סב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקרא-key:	מאן דאמר											
נדה-האשה שהיא עושה	מאן דאמר											
מימרא	מאן דאמר											
דם הנדה ודאי - מעביר עליו ז' סמנין ומבטלו	דתניא, רבי חייא:									!		◇
ואמאי? הא דם נדה הוא אלמא - בקפידא תליא מילתא, ה"ג - בקפידא תליא מילתא.										!		
הרסין שנשתמש בהן זב, שבלעו משקין, ונפלו לאויר התנור, והוסק התנור - התנור טמא, שסוף משקה לצאת.	תנן התם:											◇
לא שנו - אלא משקין קלים, אבל משקין חמורין - טמא אע"פ שלא הוסק התנור.	ר"ל:									♣	!	◇
אחד משקין קלין ואחד משקין חמורין, אם הוסק התנור - אין, אי לא - לא.	רבי יוחנן									♣	!	◇
הטבילו ועשה על גביו טהרות, והעביר עליו ז' סמנין ולא עבר - הרי זה צבע, וטהרותיו טהורות, ואין צריך להטביל	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:									♣	!	◇
הנח לכתמים - דרבנן.	אמר ליה: [ר"ל]									!		
דם הנדה ודאי - מעביר עליו ז' סמנין ומבטלן	והתני רבי חייא:									♣	!	◇
רבי לא שנה, רבי חייא מנא ליה?	אמר ליה: [ר"ל]									!		
רביעית דם שנבלע בבית - הבית טמא. ואמרי לה: הבית טהור, ולא פליגי, הא - בכלים דמעיקרא, הא - בכלים דבסוף. ובלעה בכסות, אם מתכבסת ויוצא ממנה רביעית דם - טמאה, ואם לאו - טהורה	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:									♣	!	◇
מקולי רביעיות שנו כאן, שאני דם תבוסה - דרבנן.	רב כהנא:									!		◇
כל הבלוע שאינו יכול לצאת - טהור	איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:									♣	!	◇
הא יכול לצאת - טמא, ואף ע"ג דלא נפיק										!		
כל היכא דאין יכול לצאת, ולא הקפיד עליו - דברי הכל טהור, יכול לצאת והקפיד עליו - דברי הכל טמא, כי פליגי - דיכול לצאת ולא הקפיד עליו.	רב פפא:									!		◇
כיון דיכול לצאת - אף על גב דלא הקפיד עליו.	מר סבר: [ר"ל]									♣	!	◇
אע"ג דיכול לצאת, אם הקפיד עליו - אין, אי לא - לא.	ומר סבר: [ר' יוחנן]									♣	!	◇